

Devetič. Grajšinske gosposke imajo sodniško in politiško vladbo za ta čas do vpeljanja cesarskih gosposk na državne stroške še dalje peljati.

Desetič. Sklep, ki je v šestim razdelku zavoljo odškodovanja del in davšin v blagu in denarjih izgovorjen, ne brani, ako bi po osmim razdelku postavljena komisija ta sklep s poznejšimi naklepi razločiti ali prikrajsati utegnila.

Enajstič. Tudi siljenje vol in žganje pri grajšaku kupovati, ima z vsimi svojimi dolžnostmi jenjati.

Našim ministram notranjih oprav, pravice in denarstva je povelje dano, to postavo doveršiti.

Dano v našem poglavnim in stolnim mestu na Dunaji sedmi dan kimovca tavžent osemsto in osem in štiridesetiga léta, in v štirinajstim létu Našiga vladarstva.

Ferdinand s./r.

Wessenberg, **Dobelhoft,** **Bach,** **Latour,** **Krauss,** **Hornbostl,** **Schwarzer,**
ministrov preds- minister notranjih minister pravice. minister vojništva. minister denarstva. minister kupčij- minister očit. del.
nik in minister oprav. stva.

Dopis iz Štajarskiga.

1. dan tekočiga mesca pridem v Rogatec, in tam mi pripoveduje nek znan gospod od Štajarsko-Hervaske meje smešno pa tudi resno prigodbo. 29. pretečeniga mesca ponoči ob 10. začnejo po vsem Zagorji na Hervaškem pri vsih cerkvah z vsimi zvonovi na vso moč zvoniti; po višinah in hribih luči kot kresi svetijo in strel se sliši od vsih strani. Neizrečen strah prepade težane v Krapini, grajšake in seljake na meji; plašni poberejo blagá kar se da, in bežijo na Štajarsko v gore in hoste Macelske planine, kér družiga ne mislijo, kakor de protivni Madžari so v deželo priderli. Drugi dan se zmeta odkrije, strah pred Vogri sicer mine, ali drugi strah jih obda, ko zvedó, de včerejšnji hrup in šum je egiptovskim kobilicam namenjen bil. Prikazal se je požir in marčes; ga odgnati je ukaz prišel, strelati, zvoniti, kaditi in tako silno žival odpoditi. Štiri ure od Rogatec v Razboru in Bedekovčinah so se kobilice na pol ure širokosti in dve uri na dolgost na tla spustile in vso zelenino pozobale. — Ura ravno deset odbije in mi se spat spravljamo, ko na enkrat šum v Rogatec postane; vse je pokoncu viditi kaj de je, — in glejte na vsih hribeh po Hervaškem veliki ognji gorijo, pri vsih cerkvah zvonijo, in ljudstvo vreši na glas, de je človeka strah, kakor predvčerejšnjim ravno taka je sinoči bila. Zvedili smo danes, de so se kobilice blizo Breše tudi že na Štajarskim vsedle. Ako je ta gotova, takó jih tudi že na Krajskim imate. *) Bog nas še te nesreče varuj!

Kér iz Hervaškiga skozi Vogersko več pošte ne gredó, je slavní ban Jelačić v Rogatec tudi pošto vtemelil, ktera Hervaško pošto z železnico v Poličanah veže in združi; prvi dan tekočiga mesca sta se že dva Hervaška poštna vozá pripeljala in posihmal gré vsakdan. — Jutro se bo Celjske narodne straže bandero častito blagoslovilo; iz cele Celjske kresije pridejo poslanci narodne straže raznih mest in tergov; zvečer bo igra v gledališu in v torek velik ples; de brez velikih obedov in pijač ne bo, se tako vé. Jože Hašnik.

Šolski dopis iz Bohinja.

Si o sedanjih prekucijah glavo nekoliko izjasniti, in svoje misli saj za kratek čas na kaj družiga obrniti, si morebiti marsikdo vmés tudi kako drugo novico brati ali slišati voši. V to naj sledéca šolska novičica bo — s ktero posebno vnéte duhovne učeníke, vse dobre, pridne šolnike in vse skerbne starše in prijatle šol razveseliti želim. Če se bo s tem kako serec v prid in blagor ljube mladosti ubudilo in vnélo, se bodo moje želje nar obilniši spolnile.

*) Dosihmal nismo od te nesreče na Krajskim nič zvedili. Vredništvo.

Že v 34. in 35. listu lanjskih Novic sim bil od tačasne šolske poskušnje in sploh od pridne, vsakdanje in nedeljske šole, ki je na Bistrici v Bohinji, povedal — kar je potem v 44. listu tudi neki gospod Teržančan L. P. po lastnim prepričanju poterdil. Ne de bi, kar sim že takrat dopovedal, ponavljal, zdaj zlasti le to oméniti hočem, kar iz posebnih okoljsin létašnje šolske poskušnje noviga, lepiga vém.

Bilo je 25. pretečeniga mesca maliga serpana (svetiga Jakoba dan), ko se je na Bistrici šolska poskušnja obhajala. Otrók je bilo vse natlačeno, in tudi staršev in drugih ljudi je obilo gledat in poslušat prišlo. Med več duhovnimi in nekaj družih gospodov so tudi častitljivi gospod-tehant — v toliko večji podbudo in veselje otrokam — pričujoči bili. In ko so prijazno otroke nagovorili in jim serčnost dali, de naj se, kar so se lepiga naučili, dobro skažejo in verlo obnašajo, se je po molitvi po tréh delinah, v ktere so otróci za učenje razločeni, jelo navadno spraševanje. Nar pred, kakor sploh, je bilo spraševanje iz keršanskiga nauka in iz zgodb svetiga pisma; na tó branje (iz trojnih za vsako delino posebej odločenih bukev) z dopovedanjem tega, kar se je bralo; potem je bilo rajtanje iz pameti (ali iz glave) in na tablo; in na zadnje slovensko pisanje na tablo z razlaganjem za pravopis véditi potrebnih ravnil. Pri rajtanji nam je bilo še posebno všeč, de je pridni šolnik, gosp. Jakob Mencinger, otroke navadil, vse iména, zaznamke in pravila pri številstvu v čisti slovénsini dopovedovati, in se niso popačene nemške besede vmés blodile. Vse spraševanje in otrók gladko odgovarjanje in spodobno vedenje in zaderžanje pa je spričevalo, kaj v resnici skerbni duhoven učenik in pridni šolnik veljá. Le škoda, ko bi ta šola sčasama nehala, kér za šolnika še nič stanovitnih dohodkov, in tudi še lastne hiše za šolo ni — fara sama pa tudi vsiga ne zmóre!

(Dalje sledí.)

Vesela novica iz Černiga Verha šolskim prijatlam.

V torek 22. veliciga serpana tega léta je bil za nas Černo-Veršce Ipavskiga okraja v resnici práv vesel dan. Obhajalo se je namreč práv praznično izpraševanje malih šolarjev po dokončanim šolskim létu. To izpraševanje je bilo pa še toliko slavníši in vse iz cele okolice ga je še toliko željniši zató pričakovalo, kér že čvetero lét — odkar je bila namreč skorej cela vas, Černi Verh, strašno pogorela — kaj taciga tukej ni bilo. 30 čedno, po nedeljsko oblečenih učencov, mladencev in deklic, je pri ti poskušnji bilo, ki so vpríčo 12 častitih gospod-duhovnov iz bližnjih in tudi daljnih krajev tako gladko in jasno odgovorjali, de se naša ljuba podfara tolikanj hasna in lepiga napredka od še le létaš